

Prawo do prywatności w kontekście ochrony danych osobowych

KINGA MACHOWICZ

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II
Lublin

1. Wprowadzenie

Prawo do prywatności jest jednym z (przede wszystkim obok wolności wypowiedzi) praw człowieka, których dynamika zmian sposobu realizacji przybiera na sile wraz z postępem technologicznym obserwowanym w sferze komunikowania się. Obecnie prawo do prywatności nie powinno być analizowane wyłącznie w kontekście praw człowieka, ale również w kontekście kształtowania polityki w zakresie bezpieczeństwa informacyjnego. Na tej drugiej płaszczyźnie bardzo istotnym zagadnieniem jest ochrona danych osobowych. Dlatego celem artykułu jest przedstawienie potencjalnych skutków zmian sposobu realizacji prawa do prywatności w zakresie wybranych, zależnych od uprawnionej jednostki, aspektów efektywności ochrony danych osobowych. Realizacji założonego celu służy dokonanie egzegezy norm prawnych, wykorzystanie metody opisowej i krytycznej analizy literatury przedmiotu oraz orzecznictwa sądowego.

2. Prawo do prywatności

Dotychczas ani prywatność, ani prawo do niej nie zostały zdefiniowane w sposób jednolity lub przynajmniej wyczerpujący. Dość często zwraca się uwagę na to, że „jest obszar, który za Schelerem nazwać można osobą intymną, obszar doświadczeń osoby niemożliwych do zwerbalizowania, a tym samym zupełnie nieprzekazywalny w sposób bezpośredni. To, co mieści się w tym obszarze, jest dla osoby jej najgłębszą, intymną prawdą o niej samej. Treści zawarte w tym obszarze rzutują na jej sposób bycia

i działania, ale tylko sama osoba wie, w jakim stopniu i w jaki sposób. Są to te treści zarazem, które ze względu na swą zupełną niedostępność dla innych wyznaczają obszar samotności człowieka. Drugi krąg stanowią te treści, które drogą werbalizacji lub pozawerbalnej komunikacji mogą być przekazywane innym; w stosunku do nich człowiek ustala (...) barierę dostępności poznawczej. I wreszcie istnieje trzeci krąg: treści w nim zawarte mają charakter społeczny, są dostępne i podlegają społecznej wymianie¹. Z kolei inne nauki, nie wchodząc zbyt w definiowanie elementów prywatności, kładą nacisk na funkcję pełnioną w życiu człowieka: sfera prywatności ze swej istoty jest dostępna na co dzień innym ludziom. Prywatność jest dobrem osobistym, które obejmuje to wszystko, co ze względu na uzasadnione odosobnienie się jednostki od społeczeństwa służy jej do rozwoju fizycznej i psychicznej osobowości oraz zachowania osiągniętej pozycji społecznej². Istotność funkcji rozwoju człowieka jest zestawiana z obserwacjami praktyki: „Problem rozwoju osobistego i zawodowego jest niezwykle aktualny, o czym świadczy chociażby liczba stron internetowych (w tym przede wszystkim tzw. blogów), pozycji książkowych, czy audiobooków poświęconych rozwojowi człowieka”³.

Dyskusje nad prawem do prywatności proponują nieco inne spojrzenie na wciąż te same zagadnienia podnoszone od lat, akcentując rolę skutków działań podejmowanych przez jednostkę uprawnioną do ochrony jej prywatności. „Dzisiaj konieczność zapewnienia prywatności rozumie się inaczej, utożsamiając ją z kontrolowaniem przez jednostkę tego, jakie informacje o niej samej komunikowane są innym. Chodzi zatem o osobistą prywatność informacyjną, a nie o inne rodzaje prywatności, na przykład ekonomiczną, gwarantowaną przedsiębiorcom. Dane na temat poszczególnych osób nie powinny być udostępniane innym bez zgody tych osób. Co więcej, ludzie muszą mieć wpływ na to, jak wykorzystuje się informacje na ich temat”⁴. Warto też zwrócić uwagę na to, że specyficzne przejawy prawa do prywatności są obserwowane w sektorze prywatnym w relacjach

¹ Anna Gałdowa, *Powszechność i wyjątek. Rozwój osobowości człowieka dorosłego* (Kraków: Księgarnia Akademicka, 1995), 248.

² Por. Andrzej Kopff, „Ochrona sfery życia prywatnego w świetle doktryny i orzecznictwa”, *Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prace Prawnicze*, nr 100 (1982): 37.

³ Klaudia Pujer, „(Samo)rozwój w życiu dorosłego człowieka w sferze osobistej i zawodowej” w Daria Becker-Pestka, Jolanta Kołodziej, Klaudia Pujer, *Rozwój osobisty i zawodowy. Wybrane problemy teorii i praktyki* (Wrocław: EXANTE, 2017), 8.

⁴ Piotr Siuda, „Prywatność w Internecie – zarys perspektywy krytycznej”, *Kultura – media – teologia*, nr 20 (2015): 39.

gospodarczych. „Realizacja prawa do prywatności w sferze obrotu gospodarczego odbywa się z pewnymi odrębnościami w porównaniu z korzystaniem ze swojej prywatności w innych sferach życia człowieka. Przede wszystkim w obrocie gospodarczym mamy do czynienia z prywatnością w wymiarze indywidualnym przy jednoczesnej minimalizacji realizowania prawa do życia rodzinnego. W stosunkach pracowniczych życie rodzinne jest zauważalne przeważnie w kontekście uprawnień związanych z rodzicielstwem. Wymianę doświadczeń »rodzinnych« należy bowiem traktować raczej jako przyczynek do rozwoju osobowości lub cech pojedynczego człowieka niż jako przejaw życia rodzinnego. W toku niemal codziennej współpracy nierzadko ludziom samym zdarza się informować otoczenie o jakichś sprawach pozazawodowych, z życia rodzinnego. Umożliwia to wymianę poglądów, doświadczeń, nieco inne niż dotychczas podejście do określonych kwestii. Tym samym powstają warunki do rozwoju psychiki lub osobowości jednostki”⁵. Rozwój osobisty jednostki wydaje się zatem fundamentalnym składnikiem prywatności i jednocześnie elementem powtarzającym się w rozważaniach naukowców reprezentujących różne dyscypliny.

3. Dane osobowe

Zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych⁶ za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (art. 6 ust. 1). Osobą możliwą do zidentyfikowania jest osoba, której tożsamość można określić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez powołanie się na numer identyfikacyjny albo jeden lub kilka specyficznych czynników określających jej cechy fizyczne, fizjologiczne, umysłowe, ekonomiczne, kulturowe lub społeczne (art. 6 ust. 2). Informacje, które bez nadzwyczajnego wysiłku, bez nieproporcjonalnie dużych nakładów dają się powiązać z określoną osobą, zwłaszcza przy wykorzystaniu łatwo osiągalnych źródeł powszechnie dostępnych, również zasługują na zaliczenie ich do kategorii danych osobowych⁷. Użycie określenia „wszelkie” w praktyce powoduje konieczność wypełniania jego treści przez orzecznictwo sądowe i ekspertów. „Pojęcie »dane osobowe« na grun-

⁵ Kinga Machowicz, „Prawo do prywatności realizowane w sferze obrotu gospodarczego”, w: *Praktyka ochrony praw człowieka*, red. Kinga Machowicz, t. I, (Lublin: Wydawnictwo KUL, 2012), 124.

⁶ „Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych”, t.j.: Dz. U. z 2016 r., poz. 922 z późn. zm.

⁷ Zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 19 października 2017 r., IV SA/Po 675/17, LEX nr 2414508.

cie prawa polskiego obejmuje wszelkie informacje dotyczące osoby fizycznej, jeśli możliwe jest określenie jej tożsamości i zidentyfikowanie. Dane osobowe to zespół wiadomości (komunikatów) o konkretnym człowieku na tyle zintegrowany, że pozwala na jego zindywidualizowanie. Obejmuje co najmniej informacje niezbędne do identyfikacji (imię, nazwisko, miejsce zamieszkania), jednakże do tego się nie ogranicza, bowiem mieszczą się w nim również dalsze informacje, wzmacniające stopień identyfikacji⁸. Jednocześnie na podstawie art. 6 ust. 3 informacji nie uważa się za umożliwiającą określenie tożsamości osoby, jeżeli wymagałoby to nadmiernych kosztów, czasu lub działań. Ustawy nie stosuje się do osób fizycznych, które przetwarzają dane wyłącznie w celach osobistych lub domowych; do podmiotów mających siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim, wykorzystujących środki techniczne znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie do przekazywania danych. Grupa ustawowych wyłączeń jest zatem ukłonem w stronę realiów społecznych z jednoczesnym poszanowaniem zasady gwarantowania prawom człowieka ochrony nieiluzorycznej. Państwo nie ma bowiem realnej możliwości sprawowania kontroli nad przetwarzaniem danych wyłącznie w celach osobistych lub domowych. Nie istnieje również społeczne oczekiwanie takiej kontroli. Dlatego ustawowe wyłączenie jest jak najbardziej uzasadnione. Drugi typ wyłączenia można tłumaczyć zdroworozsądkowym zamiarem unikania kolizji systemów prawnych oraz technicznym charakterem samego wyłączenia.

Poza ogólnymi wyłączeniami w ustawie znajduje się również wyłączenie przedmiotowe. Tak zwana klauzula prasowa wyłącza bowiem stosowanie ustawy w odniesieniu do działalności dziennikarskiej w rozumieniu prawa prasowego oraz do działalności literackiej lub artystycznej, chyba że wolność wyrażania swoich poglądów i rozpowszechniania informacji istotnie narusza prawa i wolności osoby, której dane dotyczą⁹. Kluczowe jest przy tym, że wyłączenie nie może skutkować istotnym naruszeniem praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Z klauzuli tej wynika wyłączenie funkcji administratora danych¹⁰. Zgodnie z art. 4 prawa prasowego odmowę udzielenia prasie informacji z powołaniem się na ochronę danych osobowych i prawo do prywatności zaskarża się do sądu administracyjnego. Natomiast na podstawie art. 3a tego prawa oraz art. 22 ustawy z dnia

⁸ Zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2017 r., II SA/Wa 1414/16, LEX nr 2337598.

⁹ Szerzej na ten temat np. Marlena Sakowska, Anna Młynarska-Sobaczewska, „»Klauzula prasowa« z ustawy o ochronie danych osobowych jako gwarancja wolności wypowiedzi”, *Państwo i Prawo*, nr 1 (2005): 66-77.

¹⁰ Zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 marca 2007 r., II SA/Wa 1933/06, LEX nr 322811.

6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej w takich przypadkach przysługuje powództwo do sądu powszechnego¹¹.

Wśród danych osobowych szczególną ochroną zostały objęte tzw. dane wrażliwe. Zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy zabrania się przetwarzania danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność wyznaniową, partyjną lub związkową, jak również danych o stanie zdrowia, kodzie genetycznym, nałogach lub życiu seksualnym oraz danych dotyczących skazań, orzeczeń o ukaraniu i mandatów karnych, a także innych orzeczeń wydanych w postępowaniu sądowym lub administracyjnym. Wyjątki przewiduje ustęp 2: przetwarzanie danych, o których mowa w ust. 1, jest jednak dopuszczalne, jeżeli:

1. osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę na piśmie, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych;
2. przepis szczególny innej ustawy zezwala na przetwarzanie takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą, i stwarza pełne gwarancje ich ochrony;
3. przetwarzanie takich danych jest niezbędne do ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby, gdy osoba, której dane dotyczą, nie jest fizycznie lub prawnie zdolna do wyrażenia zgody, do czasu ustanowienia opiekuna prawnego lub kuratora;
4. jest to niezbędne do wykonania statutowych zadań Kościołów i innych związków wyznaniowych, stowarzyszeń, fundacji lub innych niezarobkowych organizacji lub instytucji o celach politycznych, naukowych, religijnych, filozoficznych lub związkowych, pod warunkiem, że przetwarzanie danych dotyczy wyłącznie członków tych organizacji lub instytucji albo osób utrzymujących z nimi stałe kontakty w związku z ich działalnością i zapewnione są pełne gwarancje ochrony przetwarzanych danych;
5. przetwarzanie dotyczy danych, które są niezbędne do dochodzenia praw przed sądem;
6. przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadań administratora danych odnoszących się do zatrudnienia pracowników i innych osób, a zakres przetwarzanych danych jest określony w ustawie;
7. przetwarzanie jest prowadzone w celu ochrony stanu zdrowia, świadczenia usług medycznych lub leczenia pacjentów przez osoby trudniące się zawodowo leczeniem lub świadczeniem innych

¹¹ Zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 lipca 2004 r., OSK 693/04, LEX nr 164847.

- usług medycznych, zarządzania udzielaniem usług medycznych i są stworzone pełne gwarancje ochrony danych osobowych;
8. przetwarzanie dotyczy danych, które zostały podane do wiadomości publicznej przez osobę, której dane dotyczą;
 9. jest to niezbędne do prowadzenia badań naukowych, w tym do przygotowania rozprawy wymaganej do uzyskania dyplomu ukończenia szkoły wyższej lub stopnia naukowego; publikowanie wyników badań naukowych nie może następować w sposób umożliwiający identyfikację osób, których dane zostały przetworzone;
 10. przetwarzanie danych jest prowadzone przez stronę w celu realizacji praw i obowiązków wynikających z orzeczenia wydanego w postępowaniu sądowym lub administracyjnym.

4. Udostępnianie danych osobowych jako przejaw ujawniania informacji ze sfery prywatności

Obecnie w praktyce można zaobserwować dwie przeciwstawne tendencje w zakresie świadomego ujawniania informacji ze sfery prywatności. Pierwsza jest przejawiana zazwyczaj przez osoby powszechnie znane, gdy kreują swój wizerunek. Osoby te podają do publicznej wiadomości wyselekcjonowane przez siebie informacje, przy czym przegląd haseł Wikipedii (obejmujący artykuły o wybranych politykach, ekspertach i celebrytach) wskazuje, że nierzadko są ujawniane nawet daty urodzenia. Ujawnianie danych w tych okolicznościach jest jednak procesem sterowanym przez samych zainteresowanych. Druga tendencja dotyczy szczególnie osób z różnych powodów (m.in. niewiedzy połączonej z nadmierną ufnością) niedbających o zachowanie zasad cyberbezpieczeństwa. W ramach autocharakterystyki dokonywanej przede wszystkim na portalach społecznościowych są ujawniane daty urodzenia, adresy, poziom i profil wykształcenia, numery telefonów, zainteresowania czy światopoglądy lub opisy dręczących dolegliwości zdrowotnych. Odrębną kwestią pozostaje nieświadome „rozsiwanie” własnych danych osobowych w drodze bezrefleksyjnego wyrażania zgody na przetwarzanie danych przez rozmaite podmioty w celach marketingowych. „Polacy w 2015 r. wykazali niewielkie obawy o cyberbezpieczeństwo przy wpisywaniu własnych danych osobowych online, o czym świadczy 13% wskaźnik, niższy niż wynosząca średnia arytmetyczna w Unii Europejskiej, tj. 26%. Prawdopodobnie wynika to z mniejszej świadomości zagrożeń i niebezpieczeństw, co nie znaczy, że są one nieobecne. Użytkownicy Internetu w Polsce to w większości ludzie młodzi, którzy nie zdają sobie sprawy z konsekwencji przekazywania da-

nych cyfrowych i ich dostępności¹². Na uwagę zasługuje przy tym potoczne rozdzielenie zakresów określeń „cele marketingowe” i „cele statutowe” w trakcie udzielania zgody na przetwarzanie danych osobowych. O ile cele marketingowe mogą spowodować moment zastanowienia, o tyle cele statutowe w rozpowszechnionym odbiorze są uważane za inne niż marketingowe. Tymczasem w rzeczywistości w przypadku niektórych organizacji biznesowych cele statutowe przynajmniej częściowo mogą pokrywać się z celami marketingowymi.

Podane do cudzej wiadomości dane osobowe są przetwarzane przez inny podmiot, który uzyskał zgodę nosiciela danych. „Przetwarzanie danych osobowych – co do zasady – jest możliwe, gdy osoba której dane te dotyczą, wyrazi na to zgodę. Zgoda ta nie musi mieć formy pisemnej, nie może być jednak domniemana lub dorozumiana z oświadczenia woli o innej treści¹³. Formalnie poprawnie udzieloną zgodą jest zatem m.in. niemal automatyczne „odklikanie” zgód w portalach czy serwisach. Brak wyrażenia zgody często powoduje niemożliwość korzystania z usług. Jednocześnie mnogość oferowanych usług i tym samym zgód wyrażanych na przetwarzanie danych osobowych w połączeniu z brakiem porozumienia użytkowników usług co do zakresu dalszego udostępniania danych, staje się przyczyną tracenia kontroli nad udostępnianiem swoich danych osobom trzecim. „Rozwój środowiska internetowego i wzrost prędkości przepływu oraz ilości przetwarzanych danych sprawiają, że usunięcie czy skorygowanie informacji, która już znalazła się w sieci, jest znacząco utrudnione. Osoba umieszczająca treści w sieci nie jest w stanie kontrolować tego, co się z nimi stanie: nie może skutecznie uniemożliwić ich zwielokrotniania, wyszukiwania czy pozycjonowania¹⁴. Jeśli weźmie się pod uwagę masową skalę zjawiska, to okazuje się, że właśnie ta masowość generuje dodatkowe potencjalne zagrożenia: „Podobnie, jak się wydaje, należałoby postrzegać Big Data – dziś sprowadzające się do przetwarzania dużych baz danych. Jak każde nowe rozwiązanie, tak i Big Data wiąże się z wieloma obawami i zagrożeniami. Trzeba jednak zwrócić uwagę, że obecnie Big Data nie niesie ze sobą swoistych – właściwych tylko temu

¹² Jolanta Cichosz, „Społeczny wymiar problematyki bezpieczeństwa obywateli Unii Europejskiej w cyberprzestrzeni. Analiza porównawcza”, w: *Bezpieczeństwo osób w cyberprzestrzeni*, red. Justyna Trubalska, Łukasz Wojciechowski (Lublin: WSEI, 2017), 72.

¹³ Przemysław Jatkiwicz, *Ochrona danych osobowych. Teoria i praktyka* (Warszawa: Polskie Towarzystwo Informatyczne, 2015), 41.

¹⁴ Beata Baran, Katarzyna Południak-Gierz, „Perspektywa regulacji prawa do bycia »zapomnianym« w Internecie. Zarys problematyki”, *Zeszyty Naukowe Towarzystwa Doktorantów UJ. Nauki Społeczne*, nr 2 (2017): 140.

rozwiązaniu – zagrożeń. Przynajmniej dzisiaj brak podstaw, by takie swoiste zagrożenia wskazać. Co jest bezsporne, to fakt, że skala zagrożeń, które co do zasady wiążą się z przetwarzaniem danych, w przypadku Big Data jest nieporównywalnie większa. Jest to zrozumiałe, zważywszy na rozmiar przetwarzanych danych¹⁵.

* * *

W ramach korzystania z prawa do prywatności człowiek sam decyduje o udostępnianiu swoich danych osobowych. Kluczowym praktycznym zagadnieniem pozostaje stopień uświadomienia sobie konsekwencji podejmowanych decyzji. Udostępnianie danych osobowych, w tym danych wrażliwych, może być zachowaniem jak najbardziej zamierzonym, obliczonym na uzyskanie określonego efektu. Tak dzieje się chociażby w przypadku działań podejmowanych w zakresie marketingu politycznego, gdy upragnionym efektem jest pozyskanie elektoratu. Najbardziej spektakularny problem pojawia się jednak wtedy, gdy osoba przekonana o swoim prawie do prywatności udostępni własne dane bez refleksji nad tym, że ryzyko po pewnym czasie już nawet niekontrolowanego przetwarzania danych osobowych jest ogromne. W takiej sytuacji efektywność ochrony danych osobowych spada tak bardzo, że praktycznie zanika. Typowy schemat rozwoju wydarzeń polega na stanie wyjściowym ujawniania danych osobowych tylko w sytuacji, gdy prawo tego wymaga. Stan ten trwa stosunkowo krótko, ponieważ udostępnianie danych rozpoczynają coraz młodsi ludzie. Nierzadko zdarza się, że daty urodzenia swoich dzieci z dumą obwieszczą świeżo upieczeni rodzice. Motywy tych działań (świadome decyzje lub częściej ulegnięcie pokusie zdobycia jakiegoś bonusu albo chęć pochwalenia się) w tym kontekście nie mają znaczenia. Odwrócenie skutków udostępnienia w postaci usunięcia danych technicznie może okazać się ekstremalnie trudne, a być może nawet niewykonalne. Tym samym niewykonalny okaże się powrót do pożądanego poziomu ochrony danych osobowych. Dlatego edukacja na temat praw człowieka nie powinna mieć charakteru ograniczonego informowania o tym, co człowiekowi przysługuje z racji bycia istotą ludzką. Nieodłącznym elementem tej edukacji powinno być uświadamianie konsekwencji różnych wariantów korzystania z praw człowieka.

¹⁵ Maria Grzymisławska-Cybulska, Marcin Cybulski, „Prawo do decydowania o zakresie i zasięgu informacji udostępnianych innym osobom na temat swojego życia w kontekście Big Data”, *Studia Prawa Publicznego*, nr 4 (2014): 99.

Bibliografia:

- Baran Beata, Południak-Gierz Katarzyna. „Perspektywa regulacji prawa do bycia »zapomnianym« w Internecie. Zarys problematyki”. *Zeszyty Naukowe Towarzystwa Doktorantów UJ. Nauki Społeczne*, nr 2 (2017): 140.
- Cichosz Jolanta. „Społeczny wymiar problematyki bezpieczeństwa obywateli Unii Europejskiej w cyberprzestrzeni. Analiza porównawcza”. W *Bezpieczeństwo osób w cyberprzestrzeni*, redakcja Justyna Trubalska, Łukasz Wojciechowski. Lublin: WSEI, 2017.
- Gąłdowa Anna. *Powszechność i wyjątek. Rozwój osobowości człowieka dorosłego*. Kraków: Księgarnia Akademicka, 1995.
- Grzymisławska-Cybulska Maria, Cybulski Marcin, „Prawo do decydowania o zakresie i zasięgu informacji udostępnianych innym osobom na temat swojego życia w kontekście Big Data”. *Studia Prawa Publicznego*, nr 4 (2014): 99.
- Jatkiewicz Przemysław. *Ochrona danych osobowych. Teoria i praktyka*. Warszawa: Polskie Towarzystwo Informatyczne, 2015.
- Kopff Andrzej. „Ochrona sfery życia prywatnego w świetle doktryny i orzecznictwa”. *Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prace Prawnicze*, nr 100 (1982): 37.
- Machowicz Kinga. „Prawo do prywatności realizowane w sferze obrotu gospodarczego”. W *Praktyka ochrony praw człowieka*, redakcja Kinga Machowicz. T. I. Lublin: Wydawnictwo KUL, 2012.
- Pujer Klaudia. „(Samo)rozwój w życiu dorosłego człowieka w sferze osobistej i zawodowej”. W Daria Becker-Pestka, Jolanta Kołodziej, Klaudia Pujer, *Rozwój osobisty i zawodowy. Wybrane problemy teorii i praktyki*. Wrocław: EXANTE, 2017.
- Sakowska Marlena, Młynarska-Sobaczewska Anna. „»Klauzula prasowa« z ustawy o ochronie danych osobowych jako gwarancja wolności wypowiedzi”. *Państwo i Prawo*, nr 1 (2005): 66-77.
- Siuda Piotr. „Prywatność w Internecie – zarys perspektywy krytycznej”. *Kultura – media – teologia*, nr 20 (2015): 39.
- „Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych”, t.j.: Dz. U. z 2016 r., poz. 922 z późn. zm.
- Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 lipca 2004 r., OSK 693/04, LEX nr 164847.
- Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 marca 2007 r., II SA/Wa 1933/06, LEX nr 322811.
- Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 8 czerwca 2017 r., II SA/Wa 1414/16, LEX nr 2337598.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 19 października 2017 r., IV SA/Po 675/17, LEX nr 2414508.

Prawo do prywatności w kontekście ochrony danych osobowych

STRESZCZENIE

Udostępnianie swoich danych osobowych, w tym danych wrażliwych, łączy się z odkrywaniem prywatności przed potencjalnie nieograniczonym kręgiem odbiorców. Celem artykułu jest przedstawienie potencjalnych skutków zmian sposobu realizacji prawa do prywatności w zakresie wybranych, zależnych od uprawnionej jednostki, aspektów efektywności ochrony danych osobowych. Tymi zależnymi aspektami w praktyce okazują się decyzje podejmowane przez ludzi, którym dane osobowe są przypisane.

Słowa kluczowe: prawo do prywatności, ochrona danych osobowych

Right to Privacy in the Context of Personal Data Protection

SUMMARY

Sharing your personal data, including sensitive data, involves revealing your privacy to a potentially unlimited public. The aim of the article is to present the potential effects of changes in the implementation of the right to privacy within the scope of selected, depended on the authorised entity, aspects of the effectiveness of personal data protection. In practice, these are the decisions taken by people to whom personal data are assigned.

Keywords: right to privacy, personal data protection